

природи та людини, тих випробувань, які на них чекають. Г. Пагутяк говорить про незахищеність, вразливість усього живого, про безцінні миті, коли людина може злитися з природою в нерозривній єдності. І тоді навіть пекуче безжальне сонце буде очікувати на хлопця, співчуваючи йому.

Отже, сюжетно-композиційна роль пейзажу в антології “Квіти в темній кімнаті” надзвичайно важлива. Саме за його допомогою автори передають внутрішні стани персонажів, їхні настрої та переживання, увиразнюють свою думку. У проаналізованих новелах пейзаж є невід’ємною частиною їх формозмісту. Через картини природи художньо осмислюється буття та людина в ньому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури: [підручник] / О. Галич, В. Назарець, Є. Васильєв // [за наук. ред. О. Галича]. – К.: Либідь, 2001. – 488 с.
2. Капушак Т. Петрів батіг / Т. Капушак. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kazka.in.ua/Zbirky/Lytvyn/Petriv_batih.html
3. Квіти в темній кімнаті: Сучасна українська новела: Найяскравіші зразки української новелістики за останні п'ятнадцять років // [упоряд., передм., літ. ред. В. Даниленка]. – К.: Генеза, 1997. – 432 с.
4. Літературознавчий словник-довідник // [за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка]. – К.: ВЦ “Академія”, 2006. – 252 с.
5. Мелетинский Е. М. Историческая поэтика новеллы. – М.: Наука, 1990. – 278 с.
6. Ткаченко А. О. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства: [підручник] / А. О. Ткаченко. – [2-е вид., випр. і доповн.]. – К.: ВПЦ “Київський університет”, 2003. – 448 с.

Н. С. Морозова

*Северодвинский филиал Северного (Арктического)
федерального университета имени М. В. Ломоносова,
Гуманитарный институт, г. Северодвинск*

ОБРАЗ СНЕГА В ХУДОЖЕСТВЕННОМ МИРЕ Н. И. ТРЯПКИНА

В 2013 году исполняется 95 лет со дня рождения Николая Ивановича Тряпкина (1918–1999), глубокого, интересного поэта, обладающего особым голосом с протяжно-задушевными и в то же время бойкими, удалыми интонациями народной песни, всей душой полюбившего Русский Север и воспевавшего мир русской деревни после С. Есенина и Н. Клюева. Несмотря на масштаб творческой натуры фигура Н. И. Тряпкина сегодня не попадает в поле зрения исследователей нашей поэзии. «Отверженным поэтом» (по определению В. Бондаренко в 2002 году [3]) Тряпкин стал неслучайно: причины этого кроются, как и в судьбе многих русских писателей, в политических изменениях в стране, не принимаемыми поэтом: «С 1989 г. вплоть до смерти поэта не вышло из печати ни одной его новой книги. Тряпкин же неустанно продолжал творить, но оказался отвергнутым новой российской властью. Причина такого отношения объясняется гражданской позицией поэта: его стихотворения, которые время от времени публиковали патристические газеты и журналы, пылали негодованием к растлителям и разрушителям России, великой скорбью